

skal bære af de samlede Omkostninger, til $\frac{7}{10}$ af det Hele, og Amtsrepartitionsfondens Andeel til $\frac{3}{10}$. Efter denne Opgjørelse er der nogle enkelte Amter, saasom Hjørring, men især Thisted og Ribe, der ville faae et noget forøget Tilskud af Statskassen, medens der i andre, hvor der hidtil kun har været udført ganske lidet Arbejde og hele Udgiften nærmest er medgaaet til Lønninger, ja man kunde næsten sige til Ingenting, der vil Tilskudet blive noget mindre. Udvalget finder sig forøvrigt overbevist om, at dersom det her foreslaaede maatte blive vedtaget og ophøiet til Lov, da vil der derved finde en ikke ganske ubetydelig Besparelse Sted fra Statskassens Side i de Amter, hvor Opsynet hidtil har været saa kostbart. Udvalget foreslaaer derfor, at en saadan Fordelingsmaade af Pengeudgifterne optages i Loven som § 1 og at Lovtexten med de foreslaaede Forandringer bliver § 2. Hvis de her af Udvalget foreslaaede Forandringer skal blive vedtagne, vil det blive en nødvendig Følge, at Loven gives en noget forandret Titel. Jeg skal foreløbigt indskrænke mig hertil.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at jeg efter de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted, kunde have ventet, at der var blevet gjort et Forslag, hvorved Finantserne havde faaet en noget større Lettelse end efter det foreliggende Forslag. Imidlertid skal jeg dog ikke modsætte mig Forslaget, saaledes som det er tillet.

Ordføreren: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at Udvalget ogsaa har haft dette Hensyn for Øie, men har troet ikke at kunne gaae yderligere nu, da der paa flere Steder maaskee kunde være personlige Hensyn at tage, som ikke saa ganske hurtigt kunne lade sig forandre. Der er vistnok forøvrigt ingen Tvivl om, at Forholdet paa flere Steder om en ikke ret lang Tid vil lade sig forandre saaledes, at Statskassen saa godt som ingen Udgift behøver at yde paa saadanne Steder, hvor der aldeles intet Arbejde bliver udført, og hvor Sandflugten ikke har nogen synderlig Fare, der vil Opsynet godt kunne lade sig

overgive til en Velbetjent, en Sognefoged eller maaskee til en af de paagældende Lodsieiere selv.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til en ny § 1, saalydende:

af alle de Udgifter, der efter Lov af 26de Marts 1852 om Sandflugtens Dæmpning § 2 skulle udredes af Kongerigets Finantser ene eller af samme i Forbindelse med vedkommende Amtsrepartitionsfond og Amtets Kjøbstæder, skal Kongeriget fra 1ste April 1858 betale de $\frac{7}{10}$, hvorimod de $\frac{3}{10}$ betales af vedkommende Amtsrepartitionsfond og Amtets Kjøbstæder efter deres Hartkorn. Vedtoges eenstemmigt med 64 St.

2) Sammes Forslag til Lovforslaget:

„Sandflugtsdistricter“ i 12 Linie forandres til „Sandflugtsdistricters Sogne“, og „Districter“ i 14 Linie forandres til „Klitsfogne i Amtet“.

Vedtoges eenstemmigt med 62 St.

3) Lovforslaget, som nu bliver § 2, med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Hvor Amtsrådet finder, at et Sandflugtsdistrict, paa Grund af dets Klitters store Udstrækning og sjerne Beliggenhed samt Districtets ringe Hartkorn og tynde Befolkning, vil blive usforholdsmæssigt og formeget bebyrdet ved Udredelsen af den Fjerdedeel Klitarbejde, som det, ifølge Loven 26de Marts 1852 § 2, skal præstere uden Bederlag eller Betaling, skal Amtsrådet være bemyndiget til, efterat de aarlige Arbejdsplaner dertil ere indkomne, at sammenlægge de Fjerdedele af Arbejde, som de forskellige Sandflugtsdistricters Sogne i Amtet skulle udrede, og igjæn fordele dette hele Arbejde paa alle de forskellige Klitsfogne i Amtet efter et indbyrdes passende og billigt Forhold.

Vedtoges eenstemmigt med 59 St.